

El guitarrista clàssic espanyol **Jacob Cordover** «ho té tot: tècnica, talent i un repertori innovador» es pot llegir a l'American Record Guide, la revista de crítica de música clàssica més antiga dels Estats Units. Cordover acumula una llarga carrera internacional com a concertista i artista de gravació amb el llançament de 5 discs (3 com a solista i 2 en duet, així amb dues gravacions en directe per l'Associació Catalana de Compositors).

És habitual veure'l tocar com a solista, però també en petits conjunts de cambra o davant d'una orquestra. Ha actuat en sales en més d'una dotzena països dels quatre continents: des del Palau de la Música i l'Auditori de Barcelona, fins al Centennial Hall Pequín i el Teatre Principal del Centre Cultural de les Filipines; o en sales més íntimes com el Rix Centre de Bamfield, al Canadà;

Raynham House's Ballroom a Norfolk, Anglaterra; i a Montsalvat, a Melbourne, Austràlia.

Cordover toca una àmplia gamma d'estils musicals i inclou en el seus repertoris peces que van des de la música barroca fins a la contemporània. Se'l pot veure tocar una estrena mundial com veure'l interpretar una joia oblidada del segle XIX amb instruments d'època.

Els crítics l'han elogiat les seves interpretacions de J.S. Bach i William Walton: “la seva interpretació de la suite de Bach, *BWV 997*, és una de les millors que he sentit fins ara, amb un estil i domini excel·lents dels aspectes tècnics que comporta tocar aquesta composició tan complicada”. (*Classical Guitar Magazine*) i “aquesta és la millor interpretació de les *Bagatelles* de Walton [5 Bagatelles per guitarra solista] que m'he trobat. La *I* i la *V* fan vibrar d'energia, i ell és ben conscient dels canvis d'humor i de color d'aquesta obra mestra moderna.” (*American Record Guide*).

És també remarcable que el seu interès per la música contemporània i el fet de creure que la música clàssica no hauria de ser estàtica si no prospectiva li ha obert les portes a col·laborar amb nombrosos compositors d'Austràlia, Canadà, Noruega, Espanya, Regne Unit i dels Estats Units. Cordover ha estrenat diverses obres per a guitarra solista i també per a música de cambra, d'entre les quals destaquen l'estrena mundial de *Adrià's Confessions* de Marion Budos; un arranjament per a orquestra de Melani Mestre dels *Vals Poètics* d'Enric Granados; l'estrena nord-americana i asiàtica de *Baladas del Decameron Negro* per a guitarra i quartet de corda de Leo Brouwer; l'estrena mundial de *Canción Primera* de guitarra solista de Diego Corraliza; i l'estrena mundial de *Sepharad*, una peça per a guitarra i flauta del compositor català Carles Guinovart, basada en una antiga melodia sefardita i text jueu així com en el tema de la *Fuga no 14 en fa menor* de J.S. Bach.

Cordover toca diverses guitarres: una Greg Smallman & sons (2006), Elias Bonnet Monné (2015), Elias Bonnet Monné (2018), José Ramirez P.C. (1965) i una Famiglia Vinaccia (1915). Cordover és un artista Knobloch Strings i només utilitza cordes Knobloch.